

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΤΗΝ ΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δρ. 40. Ἐξάμηνος δρ. 22. Τρίμηνος δρ. 12.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου Γρ. Δ. 50. Ἀγγλίας, Κύπρου καὶ λοιπῶν Ἀποικιῶν σελίνια 10. Ἀμερικῆς δολ. 4. Λοιπῶν χωρῶν φράγκα Γαλλικὰ 25. Ἐξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

Περίοδος Β'.—Τόμος 31ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 3 Δεκεμβρίου 1923

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδέποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἔτος 46ον — Ἀριθ. 2

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Μυθιστόρημα τοῦ Λοχαγοῦ DANRIT)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

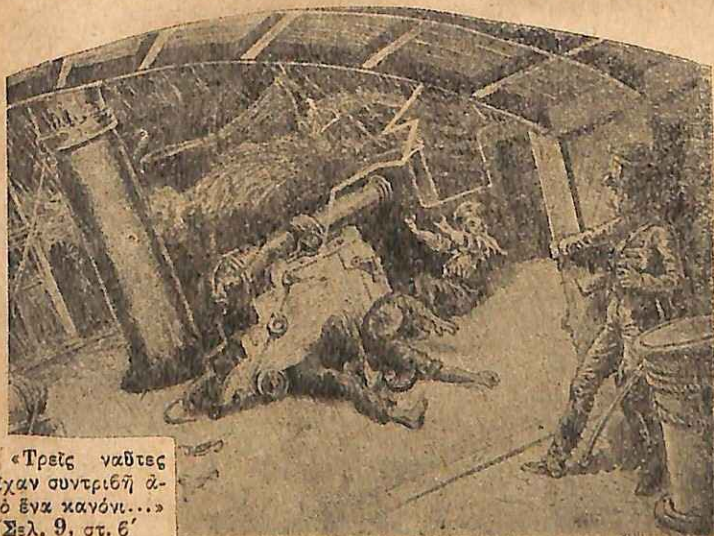
Εἶχαν ἐκπαιδευθῇ ἀπὸ τοὺς ἐπιζώντας τῆς μεγάλης σχολῆς τοῦ Ναπολέοντος καὶ διατηροῦσαν ὅλες τὶς στρατιωτικὰς τῆς ἀρετῆς.

Οἱ ἱππεῖς αὐτοὶ ἄξιζαν ὅσο κι' οἱ ἱππεῖς τοῦ Λαχάλ, τοῦ Μυρά, τοῦ Ὠπούλ, τοῦ Κωλενκούρ. Ἡ τρικυμία στὴ θάλασσα δὲν τοὺς πτοοῦσε περισσότερο ἀπ' ὅσο τὸ κανόνι στὴ στεριά. Κι' ὅταν ὁ γέρο-Γκελδὲ πρόσταξε: «Προσοχή!» καθὼς πλησίαζε ὁ ἀνθυπολοχαγός, στάθηκαν ὅλοι προσοχή, γεμάτοι ψυχραιμία κι' ἔτοιμοι ν' ἀντιμετωπίσουν κάθε ἀπεικταίτο. Καθένας τοὺς εἶχε μαζὶ τοὺς ὅπλις τοῦ, τὸ σάκκο του καὶ τὶς τροφές του.

— Τὶ νεώτερο, Γκελδέ; ρώτησε ὁ Καρδινιάκ.

— Τρίτ' ἄλογα ψόφησαν, ἀνθυπολοχαγέ μου! Καὶ μ' αὐτὸν τὸ βρωμόκαιρο, καὶ τ' ἄλλα ἀρρώστησαν!

— Τὸ ξέρω, μὰ τί νὰ γίνη; Γιὰ τὴν ὥρα εἴμαστε μὲ τὰ χέρια δεμένα... Ὑπομονή! Κάπου θὰ καταλήξουμε...

«Τρεῖς ναῦτες εἶχαν συντριβῇ ἀπὸ ἓνα κανόνι...»
(Σελ. 9, στ. 6')

Ἐνας τρομερὸς κλονισμὸς ἐγίνε τότε στὸ πλοῖο, τόσο βίαιος κι' ἀπότομος, ὥστε οἱ ἱππεῖς, οἱ ὑπαξιωματικοὶ κι' ὁ Καρδινιάκ κύλησαν ἀνακατεμένοι στὸ κατάστρωμα.

Ὅταν μπόρεσαν νὰ σηκωθοῦν, εὐτυχῶς χωρὶς τσαγγουριά, τὸ βρίκι ἦταν ἀκίνητο. Πελώρια ὁμῶς κύματα ὀρμοῦσαν ἀπάνω του, σαρώνοντας τὸ κατάστρωμα ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη.

Τὸ πλοῖο εἶχε πέσει σὲ ὑφάλους. Καὶ τώρα, γεμμένο στὸ πλευρό, ἦταν λεία εὐκολὴ στὰ κύματα. Σὲ κάθε κύμα ποὺ σκέπαζε τὴν «Τύχη», συντρίμματα ἀπὸ σχοινιά κι' ἀπὸ κατάρτια ἐπεφταν στὸ κατάστρωμα.

Τρεῖς ναῦτες εἶχαν συντριβῇ ἀπὸ ἓνα κανόνι, ποὺ ἡ θάλασσα τὸ κυλοῦσε ἀπ' τὴ μὴν ἄκρη τοῦ πλοίου ὡς τὴν ἄλλη. Μερικοὺς ἄλλους ἀρπαξὴν τὰ κύματα καὶ χάθηκαν μέσα στὸ ἀπέραντο σκοτάδι.

Κι' ὅμως μέσα στὴν τρομερὴ αὐτὴ καταστροφὴ, οἱ ἀξιωματικοὶ διατηροῦνταν ψυχραιμοί.

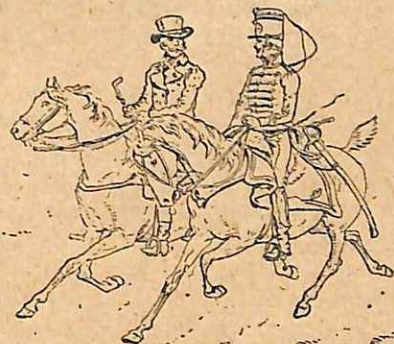
Ὁ κυβερνήτης Λασινὺ εἶχε πιαστῇ στὸ μεγάλο κατάρτι, γιὰ νὰ μὴ τὸν πάρουν τὰ κύματα κι' ἡ φωνὴ του γιὰ μιὰ στιγμὴ ξεχώρισε ἀπ' τὴ βοή τῆς τρικυμίας:

— Παιδιά! Θάρρος... Τὸ πλοῖο μας στάθηκε σὲ ὑφάλους, μὰ φαίνεται πὼς στάθηκε σφιχτὰ καὶ δὲν τὸ κουνάει πιά. Κρατηθῆτε καλά καὶ περιμένετε νὰ καλμάρη... Ἄν δοθῇ ἀνάγκη, θὰ ρίξουμε τὶς βάρκες. Θάρρος καὶ ψυχραιμία!

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ Δεγεσσὺ πλησίασε τὸν Καρδινιάκ. Ἦταν βρεμμένος ὡς τὸ κόκαλο καὶ γιὰ νὰ φθάσῃ στοὺς ἱπ-

πεῖς, ἀνγκαστόταν νὰ πιάνεται ἀπὸ σχοινὶ σὲ σχοινί.

— Ἀ, ἐδῶ εἰστε, Καρδινιάκ! φώναξε. Δόξα σοι ὁ Θεός! Φοδόμουν μήπως δὲ σὰς ξαναβρῶ πιά! Μείνετε ἐκεῖ

μὲ τοὺς ἄνδρες σας, εἶναι ἡ καλύτερη θέση, δηλαδὴ ἡ λιγότερο ἄσχημη. Κι' ὁ Θεὸς βοηθός!

Πραγματικῶς ἦταν ἡ μόνη θέση ποὺ ὑπῆρχε καὶ σὰς ἀφίνω νὰ φαντασθῆτε πόσο ἀτέλειωτες ἐφάνηκαν στοὺς ἱππεῖς τοῦ Καρδινιάκ οἱ δυὸ ὥρες ποὺ ἔμειναν ἐκεῖ.

Ὁ Δεγεσσὺ τοὺς εἶχε ἀφίσει γιὰ νὰ βρῇ τὸν κυβερνήτη. Κι' ὁ ἀνθυποπλοίαρχος δὲν ἐφάνηκε παρὰ μόνο ὅταν ἡ τρικυμία εἶχε κάπως κοπάσει.

Ἡ θάλασσα ἦταν τώρα πὺρ ἡσυχασμένη. Ἡ βροχὴ σχεδὸν εἶχε πάψει. Μὰ ἦταν ἀκόμη σκοτάδια, γιὰ τὸ ὅ ἄνεμος εἶχε σβύσει ὅλα τὰ φανάρια.

Μὲ τι χαρὰ ποὺ εἶδαν ξαφνικὰ ἓνα ναῦτη νὰ φέρνῃ ἓνα φαναράκι ἀναμμένο!

— Ἐμπρός! πρόσταξε ὁ Δεγεσσὺ, τὶς δάρκες! Τὸ πλοῖο κάνει νερά. Σὲ μιὰ ὥρα θάναί στὸν πάτο!

Οἱ δάρκες ρίχτηκαν στὴ θάλασσα. Τὸ πλήρωμα ἐπιβίβασθηκε γρήγορα, μὰ μὲ τάξη. Τὰ κύματα ἦταν ἀκόμη ἀγριεμμένα κι' ἡ ἐπιβίβαση αὐτὴ εἶχε πολλοὺς κινδύνους. Ἀλλὰ κατόρθωσαν ν' ἀποφύγουν κάθε ἀπεικταίτο καὶ σὲ λίγο οἱ δάρκες ἐτοιμάστηκαν νὰ ξεκινήσουν.

Στὶς πρώτες ἦταν οἱ ἱππεῖς, ὁ Καρδινιάκ κι' ὁ Δεγεσσὺ.

